



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 418/2025-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], t. č. Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody Bratislava, proti bližšie nešpecifikovanému konaniu vedenému pod ČVS: KRP-187/1-VYS-B2-2024 a nešpecifikovanému konaniu vedenému na neoznačenom mestskom súde takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 18. júna 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva na účinný prostriedok nápravy a spravodlivý proces podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie a neidentifikovaného práva na obhajobu v bližšie nešpecifikovanom konaní vedenom pod ČVS: KRP-187/1-VYS-B2-2024 a nešpecifikovanom konaní vedenom na neoznačenom mestskom súde. Žiada ústavný súd, aby jeho vec „*vrátil vyšetrovateľovi*“ a pribral „*dohľad nad vyšetrovaním*“.

II.

Argumentácia sťažovateľa

2. Sťažovateľ požaduje preskúmať spisový materiál vedený pod ČVS: KRP-187/1-VYS-B2-2024. Zároveň žiada o preskúmanie neoznačeného spisového materiálu v konaní, ktoré sa proti nemu vedie na neidentifikovanom mestskom súde z dôvodu „*vážnych procesných chýb*“. Uvádza, že v priebehu vyšetrovania nebol informovaný o vykonávaní jednotlivých úkonov, nebol účastný výsluchov, neboli očíslované „*strany v zápisniciach*“ a „*zápisnica nebola podpísaná*“. Tvrdí,

že týmto došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu a § 59 a § 176 ods. 1 Trestného poriadku. Vyšetrovanie bolo podľa neho vedené urýchlene, nezákonne a došlo pri ňom k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Zároveň konštatuje, že vyšetrovanie bolo uzatvorené bez toho, aby jeho druhá obhajkyňa „*mala preštudované všetko*“, a že sudkyňa ho „*išla súdiť bez preštudovaných spisov*“.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie práva na spravodlivý proces, práva na účinný prostriedok nápravy a práva na obhajobu spôsobom vedenia vyšetrovania evidovaného pod ČVS: KRP-187/1-VYS-B2-2024, ako aj procesnými pochybeniami v nešpecifikovanom konaní vedenom na neoznačenom mestskom súde.

4. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné náležitosti podania [§ 39 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)], všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Z hľadiska predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti je podstatná najmä požiadavka vyplývajúca z § 45 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého ústavný súd je viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania, ak § 89 neustanovuje inak, ako aj z § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať označenie toho, kto podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody [písm. a)], označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody [písm. b)], označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí [písm. c)] a konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd [písm. d)].

6. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že popri uvedení petitu je povinnosťou sťažovateľa, aby svoju ústavnú sťažnosť náležite odôvodnil, t. j. aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu. Nedostatok odôvodnenia sťažnosti vyvoláva významné procesné dôsledky (m. m. IV. ÚS 359/08, IV. ÚS 198/2012, IV. ÚS 54/2014, II. ÚS 594/2016). Všeobecne formulovaný subjektívny názor sťažovateľa o porušení jeho práv nie je postačujúci (m. m. IV. ÚS 182/2021). Absencia kvalifikovaného odôvodnenia tak predstavuje nedostatok, ktorý bráni ústavnému súdu považovať ústavnú sťažnosť za dostatočne odôvodnenú.

7. Ústavný súd identifikoval nedostatok ústavnej sťažnosti, ktorým je nedostatočná ústavnoprávna argumentácia [(§ 43 ods. 1 v spojení s § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde]. Ústavný súd si je vedomý, že sťažovateľ nie je zastúpený advokátom, a preto nemožno od neho očakávať

podanie formálne bezchybného podania. Ústavný súd nemôže rozumne vyžadovať, aby sťažovatelia – právní laici, ktorí sa naň obracajú – namietali v podaniach konkrétne označené články ústavy alebo medzinárodných dohovorov spolu so zodpovedajúcou ústavnoprávnou argumentáciou. Ústavnej sťažnosti sťažovateľa však chýba základný komponent, a to ucelený opis skutkového stavu, z ktorého obsahu by mal ústavný súd aj v prípade laickej ústavnej sťažnosti možnosť prinajmenšom posúdiť predostreté okolnosti so zameraním na existenciu možných porušení základného práva alebo slobody, ako aj posúdiť prieskumné mantinely pre ďalší postup ústavného súdu v konaní. Načrtnutý nedostatok tak v danom prípade prirodzene predznamenáva absenciu konzistentnej ústavnoprávnej argumentácie v podobe relevantných námietok a prezentovania súvislostí tykajúcich sa porušenia označených práv vo vzťahu k napadnutým bližšie nešpecifikovaným konaniam, ktoré v danom prípade sťažovateľ v ústavnej sťažnosti riadne neuviedol. Sťažovateľ len spomenul existenciu vyšetrovacieho spisu a neidentifikovaného konania vedeného na neurčenom mestskom súde, pričom nie sú zjrejmé ani skutkové, ani právne argumenty. Za takých okolností nie je úlohou ústavného súdu hádať alebo domýšľať si, o aké porušenie, akým rozhodnutím, opatrením či iným zásahom v súvislosti s akým konaním ide.

8. Ústavný súd dodáva, že ani návrh na rozhodnutie, t. j. petit ústavnej sťažnosti v podobe žiadosti o „navrátenie“ veci vyšetrovateľovi a určení dohľadu nad vyšetrovaním nepovažuje (nie je zjrejmá spisová značka konania pred súdom, ako ani skutkový a právny stav konania) za taký, ktorý by korešpondoval právomoci ústavného súdu. Takto naformulovaný petit nemôže byť prevzatý do výroku rozhodnutia ústavného súdu, čo ho činí nevykonateľným. Ústavný súd uzatvára, že celková nejasnosť ústavnej sťažnosti vylučujú prekročenie petitu ústavnej sťažnosti na základe dôvodov ústavnej sťažnosti (m. m. I. ÚS 514/2020).

9. Ústavný súd v neposlednom rade konštatuje, že v tejto veci sťažovateľ nie je zastúpený advokátom (požiadavka plynúca z § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde) a nežiadal o jeho ustanovenie. K ústavnej sťažnosti zároveň nepripojil zákonom požadované obligatórne prílohy ústavnej sťažnosti podľa § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde (nepripojil žiadnu prílohu).

10. Podľa názoru ústavného súdu za danej situácie neprichádzala do úvahy ani výzva na odstránenie nedostatkov návrhu podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde vzhľadom na to, že v danom prípade sa nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí netýka len formálnych náležitostí ústavnej sťažnosti, ale esenciálnych obsahových náležitostí (absencia zrozumiteľného petitu a odôvodnenia). Označené ustanovenie zákona o ústavnom súde totiž slúži na odstraňovanie najmä formálnych nedostatkov návrhu, nie však jeho samotnej podstaty (m. m. I. ÚS 155/2019).

11. Z uvedených dôvodov bolo potrebné ústavnú sťažnosť odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí, a to bez predchádzajúcej výzvy podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

12. Keďže ústavná sťažnosť bola ako celok odmietnutá, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

13. V závere ústavný súd poznamenáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej [§ 55 písm. a) zákona o ústavnom súde], a preto nie je vylúčené, aby sťažovateľ podal svoju

ústavnú sťažnosť opakovane, avšak po splnení všetkých zákonných podmienok a s uvedením relevantnej skutkovej a právnej argumentácie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. júna 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu